

HAR NI VÄNNER I SVERIGE?

Har ni ett önske för Svenska Canada Tidningens prenumeranter att sända tidningen till bekanta i gamla landet

GRATIS

Uppbeta prenumerationsavgiften i förskott, sänd oss adress till vilken ni önskar tidningen sänd, och vi vilja sända den GRATIS för återstående delen av året.

Detta anbud gäller även för ni uppbeta prenumeranter. Sänd oss namn och adress i Sverige, det är allt.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

MARGUERITA BRYANT
ETT VAGAT GIFTERMAL

Till svenska av
M. ISBERG

(Forts.)

Och händerna — de där fysiska händerna slet icke i den fasansfulla skuggan utan i det där omhöljet för en levande själ. De som ville kvävas, och släppa in kampade för att släppa ut anden, kändes som utsäglig frukt.

— Stephen!
Hon ropade till honom, överröstande larmet omkring dem, ty han fanns där bakom den fruktan, den vilda förfäran, som ansatte honom, och han behövde henne, han åkallade henne.

Hon störtade fram och kände trycket av allt det ofattbara, som låg emellan dem, och så var hon medveten om att Royce höjde ansiktet mot henne. Han såg på henne strålade, gestalt av ljus liksom sammansmält med honom, stod bredvid honom och ändå var han honom. Det var liksom återspeglade av ett strålende ljus, alldeles som molnet över Stephen var en skugga av ett stort mörker, och den strålade gestalten av ljus vidströkte Stephen. Ljuset, uppgående mörkret i sig och Dora höjde ansiktet, ty ljuset var som en eld, vars sken hon icke kunde möta med blicken.

Hon kände det, som om en eld brände henne, som om den slagit upp emellan dem, och så var hon medveten om att Royce höjde ansiktet mot henne. Han såg på henne strålade, gestalt av ljus liksom sammansmält med honom, stod bredvid honom och ändå var han honom. Det var liksom återspeglade av ett strålende ljus, alldeles som molnet över Stephen var en skugga av ett stort mörker, och den strålade gestalten av ljus vidströkte Stephen. Ljuset, uppgående mörkret i sig och Dora höjde ansiktet, ty ljuset var som en eld, vars sken hon icke kunde möta med blicken.

Och Royce hade spänt upp remarna!
Det var Herrons sista klara tanke, då molnet pressade ned honom i mörker.
Han fick inte resa sig upp eller röra på sig. Han fick inte hysa fruktan. Han måste sluta ögonen. Allt detta hade Royce föreskrivit. Han hade inte något annat att hålla sig till. Han hade givit sig in på detta, han måste utföra vad på honom berodde, och han fick inte dö. För Doras skull måste han göra motstånd.

Varje muskel, varje nerv skälvede och värkte, då den där naturliga styrkan kom över honom och ville ta sig uttryck. Han fick inte ge vika, ehuru fasa och försäkrande åto sig in i hans hjärta — fasa för något, som var starkare än han själv, en blind makt, som han måste kämpa emot och bli herre över.

— Dora! Dora!
Orden voro som strålar av ljus i det tryckande mörkret.
Bjud det spetsen!

Det fanns där i mörkret. Han ansträngde synen men kunde inte se annat än de silverskimrande trädarna av ljus, som voro spända genom mörkret. Och ändå fanns det där bakom honom, bredvid honom, i honom, i hans fysiska jag, som inte ville resa sig upp — för Doras skull.

Det var en utsäglig tortyr. Livet självt trycktes pressas av honom av den där makten, som trängde sig in och ville få herraväldet över honom. Hans kropp kunde inte rymma det olidliga trycket av två olika väsen.

Svetten strömmade från hans pannan och förbländade honom slutligen så, att han inte kunde se Royces ansikte, som skymtade för hans blick då och då i mörkret.

Han var alldeles ensam. Det var endast de vibrerande, silverskimrande trädarna som funnos där förutom han själv. Tänk om de också försvunno!

— Mod!

Det var som om detta ord dallrat ned utför silverträden.

Och så var det som om en virvelvind av meningslöst, omätligt hat ryckt honom med sig, och han

kämpade emot det med förtvivlans kraft.

— Mod!
Han skulle trotsa den där skuggan, som tog form ur mörkret.

Hans händer höjdes och höjdes än mera.

Det betydde döden. Döden av de händer, som icke längre voro hans. Och så såg han det — såg den hemiska vrånbilden av sig själv. Den var så ohöglig, att han måste förstå den — händerna måste ta sin vilja fram.

— Dora! Dora!
Glimtar av ljus i mörkret... det dan som av många vindar... och så hejnes smala, obefläckade händer som drogo bort det tunga trycket från honom, lindrade hans kval för ett ögonblick!

Men hon fick inte komma vid honom, ty då skulle det där örena något, som var i honom och bara långtade efter att få förstås...
— Rädda henne!
Han gjorde en älskfullt ansträngning, drog sina händer ur hennes, stötte bort henne och sträckte sig i mörkret efter Royce.

Var det Royce? Eller någon större än han? Någon, som skydde Royce, som höjde sig fram mot honom — vad man ju — vad man själv upplevat, vet man ju. Antagligen skulle andra säga er, herr Herron, att ni lidit av något slags epilepsi och att jag botat er genom suggestion. Det finnes ingenting som bevisar motsatsen. Låt vara att ni själv vet, att det var något annat, det lönar sig i alla fall inte att komma med några påståenden.

— Visste ni hela tiden, i varje minut, att det skulle sluta lyckligt? frågade Dora med låg röst.
Royce sänkte huvudet.

— Gud förlåt mig — ett ögonblick fick tvivlet insteg i min själ, sade han ödmjukt.
— När var det?

Om Royce, där han satt och vakade över den orörliga gestalten, tänkte på vad han bevitnat i detta tysta rum med dess dämpade lampan och fladdrande lägor från eldstaden, så talade han åtminstone aldrig om det.

Han hade vunnit ny erfarenhet, fått sin tro bestrykt, men det återstod ännu att se, om livet skulle flykta ur denna av strid sönderliten kropp eller om det skulle återvända.

Han hade hållit sitt ord, och det var för att han troget gjort det, som Herron nu fick plikta, ty i det kritiska ögonblicket var det Dora och inte Stephen som Royce omvänt med sin skyddande tro och tillit, den enda rustning vi dödliga kunna föra oss, då vi giva oss i strid med icke timliga ting.

Och Dora hade undgått faran. Den där sista kraftansträngningen Herron gjorde för att rädda henne från honom själv hade räddat dem båda — det var Royces tro.

Det var tidigt en klar och vacker morgon, som Herron återfick sansen. Han hade förband på bröst och hals och kände genast en häftig smärta i båda två. Annars kände han sig inte sjuk, bara gråslött matt, då han ville resa på sig. Minnet vaknade så småningom och med det kom en ny ångslan.

De underbara medicinska beståndsdelarna av Gin Pills verka direkt på njurarna, neutralisera urinen, lindra och hela inflammationer och återföra blåsan till normal aktion. De utgöra ett permanent botemedel mot alla njurakkomor och sjukdomar i urinblåsan. 50c. per ask hos alla apotekare.

Royce hade slumrat in på soffan, som stod bredvid sängen, men han vaknade, då Herron såg på honom.
— Dora? Var är hon?
Royce var strax framme hos honom.

— Hon sover, vill jag hoppas. Klockan är inte mer än sex.
— Hon kom skedd undan?
— Ja, fullkomligt.

Herron drog en suck av lättmod och all ångslan var förjagad.
— Vill ni dra ifrån gardinerna, så att jag kan se ut?

Doktorn uppfyllde hans begäran.
— Vad är det för dag?
— Söndag.

— Jag har legat här sedan i torsdags?
— Ja, sedan i torsdags kväll.

Och nu är det nog talat för den här gången.

Herron låg tyst och blickade ut och såg dagen gry.

XXII.

BROLLOPSGAVAN.

Endast en enda gång talade de om det hemiska eldprov de genomgått, och då sade Royce till de båda andra:

— Behåll allt detta för er själva. Människor tror inte på sådant ännu. De är kanske klokare än vi. Men för oss är det inte fråga om att tro eller inte tro — vad man själv upplevat, vet man ju. Antagligen skulle andra säga er, herr Herron, att ni lidit av något slags epilepsi och att jag botat er genom suggestion. Det finnes ingenting som bevisar motsatsen. Låt vara att ni själv vet, att det var något annat, det lönar sig i alla fall inte att komma med några påståenden.

— Visste ni hela tiden, i varje minut, att det skulle sluta lyckligt? frågade Dora med låg röst.

Royce sänkte huvudet.
— Gud förlåt mig — ett ögonblick fick tvivlet insteg i min själ, sade han ödmjukt.
— När var det?

Om Royce, där han satt och vakade över den orörliga gestalten, tänkte på vad han bevitnat i detta tysta rum med dess dämpade lampan och fladdrande lägor från eldstaden, så talade han åtminstone aldrig om det.

Han hade vunnit ny erfarenhet, fått sin tro bestrykt, men det återstod ännu att se, om livet skulle flykta ur denna av strid sönderliten kropp eller om det skulle återvända.

Han hade hållit sitt ord, och det var för att han troget gjort det, som Herron nu fick plikta, ty i det kritiska ögonblicket var det Dora och inte Stephen som Royce omvänt med sin skyddande tro och tillit, den enda rustning vi dödliga kunna föra oss, då vi giva oss i strid med icke timliga ting.

Och Dora hade undgått faran. Den där sista kraftansträngningen Herron gjorde för att rädda henne från honom själv hade räddat dem båda — det var Royces tro.

Det var tidigt en klar och vacker morgon, som Herron återfick sansen. Han hade förband på bröst och hals och kände genast en häftig smärta i båda två. Annars kände han sig inte sjuk, bara gråslött matt, då han ville resa på sig. Minnet vaknade så småningom och med det kom en ny ångslan.

Reformationens kärna.

(Forts. fr. sid. 2)

tro eller otro har intet som helst att skaffa med vad som Gud själv beslutat och utfört, varken i hindrande eller beförande riktning. Människan ansvarar för sina handlingar, och Gud för sina, och dessa få därför under inga omständigheter sammanblandas.

Den ofrånkomliga slutatsen är, att ingen enda människa varken skall eller ens kan fördömas därför, att hon är av syndelig såd född, och såsom sådan en syndare. Världen i sin helhet är helt och hållet rättfärdigad i det händelse. Världen är lika fri från moraliskt ansvar för synden genom Adam som om syndafallet aldrig kommit till stånd. Icke i eget namn, men i Dens namn som för henne har dömt och uppställt.

Härmed har Guds skapelseverk inträtt i ett nytt skede. Människan tillåts att som en följd av den första olydnaden sjunka tillräckligt djupt för att bli skyddad under förbannelsen, och därmed erfara olydnadens våda. Men hon tillåts icke att lida förbannelsen i hela dess utsträckning innan hon först likt den förlorande sonen fått tillfälle att "besinna sig" och göra — ett nytt val. Nu är hon, som förut sagts, utanför Paradiset, och därifrån men mera än Gud, och kan sålunda efter moget övervägande göra sitt individuella val.

Tycker hon om att stanna i djävulens tjänst, så är hon redan nog lik Gud för att själv bestämma härutinnan. Gud tvingar henne visst inte. Han har gjort alla möjliga ansetser för att att henne bereda fri tillgång till evig lyckalighet i Hans närhet. Men även nu är det ett lydnadsval. Kristus kallar henne med Sin Ande, och ber henne att låta Honom taga hand om fullbordandet av hennes likbildande med Gud i alla avseenden. Han varnar henne med samma Ande och visar henne vägen av att framhålla i olydnad mot Gud och lydnad för djävulen. Han sparar inga medel, utan kallar natt och dag på alihandans sätt. Hon har intet mer att göra än att säga: "Amen, ja kom, Herre Jesus". Resten sköter Han själv om. Hon har intet annat att göra än att giva upp sig själv till Hans disposition, och låta Honom regera håg, tankar, sinne och handlingar. Alla rättfärdighetskrav gent emot det förra förbundet, äro redan uppfyllda av Kristus för henne, och han återger sig att själv gå i borgen för desamma uppfyllande enligt nya förbundet. Rättfärdigheten är uppfylld, och kärleken kan handla fritt och utan alla begränsningar. Och Han längtar nu att få utlopp för all den rikliga kärlek varmed Hans Gudahjärta är fullt. Han längtar efter att få ge henne av hela sin fullhet. Han frågar åter efter huru from eller djupt sjunken hon är i människors ögon. Han bara vill ha henne för att sedan forma det behövliga, varitill materialet först genom syndafallet blivit i stånd att absorbera den kärlek, förutan vilken intet fullt likbildande med Herren Gud i alla avseenden vore utförbart.

Ar det nu så besynnerligt att somliga människor bli förtappade? De äro utanför Paradiset och därifrån bjudas de att komma tillbaka genom "ätandet av livets bröd" som är Jesus själv, och som ger världen liv. Men de vägra. "De vilja icke att "Denne" skall råda över dem". De vilja icke ha med Honom att göra. Somliga till och med gö-

"Garanti för 'Money Back' i varje säck."

Robin Hood är standarden för det bästa. Handlare som sälja det veta att de föra en hög kvalitet bland sina varor.

Sverige-Nyheter.

(Forts. från sid. 6.)

SÖDERMANLAND.

Vaccinationsarbetet drages inför reningen. Hälsovårdsnämnden i Strängnäs har tidigare vid vite förelagt lekarna vid Strängnäs folkskoleseminarium B. Landvall att låta vaccinera en dotter. Lekarna har nu dragit frågan inför reningen. Han anser det otänkbart att icke den princip för samvård, som finnes klart uttalad i lagen, skall kunna respekteras av myndigheternas sida måste inställas.

VÄRMLAND.

Tjänstgörande stinsen försvar sig. Med anledning av en uppgift att hela stationspersonalen i Arvika morgonen den 5 juni försvit sig, så att Stockholmsstaten till Oslo måste fortsätta utan tjänstgörande stinsen, en stationsskivare, som försvit sig. De övriga i tjänstgöring varande hade varit på sina platser på bangårderna.

Donation. Framlidna fröken Hedvig Lundbom i Kållstad har i efterlämnat testamente donerat 45,000 kr. till föreningen Pauvres Honteux i Karlstad.

VÄSTERGÖTLAND.

Pakörd och död av motorcyklist. Då arbetaren Viktor Lust vid Skandianavika gummiakbetelet i Viskafors en dag skulle bege sig ut på landsvägen utanför sitt hem blev han påkörd av en motorcyklist och så svårt skadad, att han senare på kvällen avled på Borås lasarett. Han var 42 år gammal och gift.
Dödsolycka under lastning i Hjo. Under lastningsarbete i Hjo hamn erhöll 30-åriga skepparen D. Jansson från Hjo härom dagen ett hårt slag i huvudet från en kätting. Han fördes till Örebro lasarett, där han avlidit. Jansson efterlämnar hustru och ett barn.

ÖSTERGÖTLAND.

Ny porslinsfabrik i Linköping. Sulteleurkund har i dagarna utfärdats för ett bolag i Linköping, som skall ha till ändamål att driva porslinsverk, till en början i mindre skala. Minimikapitalet är 100,000 kr. Fabriken är redan under uppförande och beräknas bli klar i början av augusti.
Dödsolycka på Mjölby station. En hemsk olycka inträffade nyligen på Mjölby bangård, då stationsförman O. Widén fick sätta livet till.

Widén var vid tillfället sysselsatt med vagnväxling vid godsmagasinet och råkad härvid bli klämd i brödet mellan ett par buffertar och då han omedelbart härefter föll ned på spåret gick ett vagnshjul över ena benet.

Uppifrån och nedifrån

(Forts. fr. sid. 4)

Jeremiad om det stackars Sverige. Det lösrivna Sverige som så länge pinats och förtryckts utan förtjänt valde. Ack ja.

Det var icke så länge sedan jag talade med en framstående pedagog i Canada om Norge. Han talade om de stora norska diktarfigurerna som satt sin prägel på världen. Han talade särskilt om en norsk författare som skrivit en sådan ypperlig och storsvulen filosofi att hans make icke fanns i världen. Felet var bara att hans verk icke kunde få läsas av alla. Ty denne författare, denne norske författare, var verkligen en världsförman som världen kunde vara stolt över etc. m. m. o. s. v.

Hans namn, frågade jag blygt. Ja, hans namn ja, han hette August, August Strindberg.
Hurra för all visdom.
Hurra för Norges store svenske diktare August Strindberg.
Trefalt hurra.

Vi ses igen.

CERES.

— Min hustru är aldrig nöjd. Om jag går ut på kvällen, spelar hon förträttad.
— Och om du stannar hemma?
— Då spelar hon piano.

Dagen är inne!

Winnipeg's finaste
UTSTÄLLNING
av elektriska och gas-tillbehör

THE POWER BLDG.
Portage och Vaughan

öppnas
DEN FJÄRDE JULI

kl. 2.30 till 10 em.
och varje affärsdag därefter
från 9 fm. till 5 em.

Se de "SJU SYSTRARNA" personifierade.
Representeras av Junior Club's medlemmar.

ALLT SOM ÄR NYTT
OCH PRAKTISKT

IFRAGA OM ELEKTRISKA OCH GAS TILLBEHÖR
KOMMER ATT FINNAS PÅ UTSTÄLLNINGEN.

WINNIPEG ELECTRIC COMPANY
"Eder garanti för god betjäning"

Behåll hoppet

även när andra mediciner ej lyckats hjälpa er. Ett enkelt, välbeprövat örtpreparat som

DR. PETERS

KURIKO

kanke kan föra er på bättringsvägen. Den har gjort detta med tusentals andra. Varför ej med er?
Den är fullkomligt tillförlitlig. Den innehåller inga skadliga droger. Den är bra för varenda en i familjen.
Den intressanta berättelsen om dess upptäckt, tillika med värdefulla upplysningar och sanningssökande vittnesbörd, sändes fritt på begäran. Detta berömda örtbotemedel kan ej erhållas på apoteken. Speciella agenter tillhandahålla det. Tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. (Levereras tillfritt i Kanada) CHICAGO, ILL.